

събития съществуваще и най-малката опасност за Ц. К. да се издири и писмата му да се уловятъ, не бъше умно да излагаме както депутатията Ви по Европа тъй и Н. Блаженство Екзарха, който я прѣпорожча на комисаритѣ, на неприятелските клевети, които безъ друго биха се излѣли върху тѣхъ, ако отъ уловената кореспонденция на Ц. К. станѣше явно, и комисаритѣ се научеха, че Ц. К. е именно, който е изпратилъ депутатията по Европа. Затова азъ Ви се молѣхъ съ писмото си по г. Калчева да се споразумѣете съ Ц. К. да се назначатъ едно или двѣ други влиятелни лица, съ които азъ да коренспондирямъ за мисията си, та да да не се явява никакъ името ми въ книгите на Ц. К. Това нѣщо Ц. К. имаше възможность да направи, защото помните добрѣ, че едно отъ рѣшенията при съставянето му бѣше, да се назначи и една комисия, която да влѣзе въ споразумѣния съ европейския печатъ. На тая комисия можеше много добрѣ да се възложи длъжността да кореспондира съ мене. А до назначението на една подобна комисия азъ Ви писахъ, че Вамъ ще отправямъ писмата си, за да влизате Вие въ споразумѣние съ Ц. К., дѣйствуващи като посрѣдникъ. Азъ никакъ не разумѣвахъ, моите депеши и писма да се криятъ отъ Ц. К., затова и позволете ми да изразя скръбъта, която усѣтихъ, като видѣхъ въ писмото на Ц. К., че по единъ слухъ само били чули, че имало отъ мене депеша до митрополията. Азъ именно до Васъ съмъ отправялъ всичките си писма и депеши (съ изключение на послѣдната отъ Букурещъ, която отправихъ до Н. Високо-прѣосвещенство, защото той бѣше телеграфиранъ на г. Евлогия и се касаеше за нови прѣпорожителни, които екзархътъ само можеше да издѣйствува), за да се споразумѣвате Вие както съ Ц. К. тъй и съ приятелитѣ на митрополията. Вслѣдствие на първото това неспоразумѣние, азъ завчера приехъ два вида инструкции, еднитѣ отъ Ц. К., а другитѣ отъ митрополията, които въ много работи не се съгласяватъ и азъ се намирамъ сега въ трудно положение и не зная, кои да взема за основа и какъ да дѣйствува姆ъ, тъй щото да не повдигна послѣ викове срѣщу себе си отъ тия или ония. Моята мисия и така мисля е твърдѣ мѫчна, та чини ми се, че имамъ право да очаквамъ отъ приятелитѣ си улеснения, а не затруднения. Отъ другото писмо, което Ви отправямъ днесъ, приятелитѣ отъ Ц. К. ще видятъ, какво ме пита днесъ тукъ рускиятъ